

element i lovforslaget, og derfor vil Fremskridtspartiet tage afstand fra forslaget.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Blot en meget kort bemærkning til hr. Jan Kørpe Christensen, som jo skød lidt efter mig i forbindelse med, at han sagde, at der ikke er sket nogen ændringer i relation til forældreindkomstafhængigheden. Dertil må jeg sige, at der jo er sket voldsomme ændringer, for som jeg også sagde i min ordførertale, er det altoverskyggende udgangspunkt nu, at man som ung på en ungdomsuddannelse får SU uafhængigt af forældrenes indkomst, og at man får den med en sats, som vi i hvert fald i Venstre synes er udtryk for det støtteniveau, som vi finder det er rimeligt at give unge på ungdomsuddannelserne.

Dér synes jeg også, man skal huske på, at af den turnusundersøgelse, som Finansministeriet i december 1994 foretog af statens uddannelsesstøtte, fremgår det, at bortset fra Danmark er Holland det eneste land overhovedet blandt de lande, man har foretaget en sammenligning med, som tildeler uddannelsesstøtte til den gruppe, vi her taler om, altså unge, der er i gang med en ungdomsuddannelse.

Vi finder faktisk i Venstre, at det er rimeligt, at de unge på ungdomsuddannelserne får en ydelse, der er uafhængig af deres forældres indkomst, og at den ydelse skal være på et sådant niveau, at det kan være det supplement, der gør dem i stand til at tage deres ungdomsuddannelse. Men omvendt er der altså også en grænse for, hvor stort beløbet må være i relation til at tillægge sig dårlige forbrugsvaner, inden man starter på en videregående uddannelse, havde jeg nær sagt.

Jeg må altså anholde hr. Jan Kørpe Christensen for den påstand, at vi skulle være løbet fra nogle løfter i forbindelse med forældreindkomstafhængighed – tværtimod!

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Jeg vil så sige til Venstres ordfører, at jeg netop sagde, at når det drejer sig om grundstipendiet, er det ganske rigtigt. Men jeg roste også den konservative ordfører, for den konservative ordfører sagde jo helt klart, at det netop var den holdning, man havde, da man denne gang gik ind den diskussion om SU, som nu er udmøntet i et forlig, og at Det Konservative Folkeparti sta-

dig vil arbejde for, at SU skal være uafhængig af forældreindkomsten.

Men i den skriftlige fremsættelse står der bl.a.:

»Lovforslaget indeholder følgende ændringer i det gældende støttesystem, der finansierer forbedringerne:

– Forældreindtægtsafhængigt stipendium til 19-årige i ungdomsuddannelser som for 18-årige.«

Der er altså stadig væk forældreafhængighed, dvs. en SU-ydelse, der står i forhold til forældrenes indtægt; det kan man ikke bortforklare, uanset hvor mange gange man går herop på Folketingets talerstol. Det står altså klart og tydeligt i det forslag, som også Venstre har sagt ja til her i dag, idet jeg går ud fra, at Venstres ordfører har læst forslaget, således at det ikke kommer bag på ham. Jeg kunne forstå på den konservative ordfører, at det i hvert fald ikke kom bag på ham. Fra den konservative ordfører var der netop klare meldinger om, at man stadig vil arbejde for, at SU skal være forældreafhængig.

Det synes jeg er klart og tydeligt, og det kan man forstå. Hvorfor gør Venstre så ikke også det? Venstre siger i hvert fald ofte, at Venstre ved man hvor man har. Prøv så også i denne sammenhæng at vise de unge det og erkend, at det ikke lykkedes denne gang, og at man vil arbejde videre på det, at man godt nok lovede det i valgkampen, men at det ikke lykkedes denne gang! Man må da være så ærlig, at man her fra talerstolen kan sige til de unge mennesker, at man altså ikke fik det igennem, og det synes vi i Fremskridtspartiet er ret kedeligt.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Nu skal det naturligvis ikke udvikle sig til en polemisk leg med ord, men jeg er nødt til at sige, at vi i Venstre oplever det på den måde, at der på ungdomsuddannelserne nu som udgangspunkt er et støtteniveau på 1.100 kr. – 1.108 kr. tror jeg det præcise tal er – for hjemmeboende og det dobbelte for udeboende. Og det altoverskyggende udgangspunkt er, at det er det støtteniveau, som vi her i Folketinget mener er det rigtige for unge, der tager en ungdomsuddannelse, og at det stipendium ydes uafhængigt af forældreindkomsten. Dermed har vi også fået det store, principielle gennembrud, som vi har sukket efter i mange år, nemlig at unge mennesker, når de fylder 18 år, skal betragtes som